

Далте О. Ю.,

аспірантка кафедри східної і слов'янської філології
Київського національного лінгвістичного університету

КАУЗАЛЬНІСТЬ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ: ФУНКЦІЙНО-СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ

Анотація. У статті представлена модель функційно-семантичного поля (ФСП) каузальності сучасної китайської мови з урахуванням її топікальної структури, когнітивних особливостей категоризації причиново-наслідкових відношень та синтаксичних механізмів їх реалізації. Каузальність у сучасній китайській мові кваліфікується як когнітивно-семантична категорія, що базується на дуальній єдності між причиною та наслідком. Методичним орієнтиром слугує модель сентенційного поля каузальності, у межах якої каузальні зв'язки описуються як взаємодія мікрополів ПРИЧИНИ та НАСЛІДКУ за допомогою п'яти базових каузальних бінем: причина – ефект, підстава – висновок, умова – результат, допуст – наслідок, засіб – мета. З урахуванням топікальної організації китайського синтаксису простежується тенденція до актуалізації компонента ПРИЧИНИ як теми висловлювання, що визначає когнітивну рамку повідомлення та структурує мовлення за принципом тематично-рематичного членування.

Запропонована модель ФСП каузальності складається з п'яти субполів, кожне з яких відображає унікальний тип причиново-наслідкових відношень: (1) субполе *причиновості* – універсальний та закономірний зв'язок між подіями; (2) субполе *підстави* – суб'єктивну аргументацію мовця; (3) субполе *умови* – потенційну залежність результату від передумови; (4) субполе *допусту* – реалізацію дії попри очікувані перешкоди; та (5) субполе *цільової орієнтації* – спрямованість дії на досягнення мети. Кожне субполе має власний набір унікальних лексико-граматичних конститuentів.

З урахуванням синтезу філософських, когнітивних і структурно-синтаксичних підходів, стаття окреслює концептуальні основи моделі ФСП каузальності сучасної китайської мови як багаторівневої системи, адаптованої до її мовної картини світу. Таким чином, побудована модель забезпечує цілісне представлення каузальності як поліструктурної системи, що охоплює когнітивні, синтаксичні та прагматичні виміри репрезентації причиново-наслідкових відношень у сучасній китайській мові. Подальші дослідження будуть присвячені розмежуванню ядерних і периферійних конститuentів у межах кожного субполя, а також на поглибленому аналізі прагматичних чинників, що впливають на їх вибір у різних комунікативних контекстах.

Ключові слова: функційно-семантичне поле каузальності, субполе причиновості, субполе підстави, субполе умовності, субполе допустовості, субполе цільової орієнтації, топікальність, сучасна китайська мова.

Постановка проблеми. Одним з провідних напрямків досліджень сучасних лінгвістичних студій є фокус на антропоцентричній парадигмі, в межах якої особливого значення набуває вивчення мовної репрезентації базових функційно-семантичних категорій у тісному зв'язку з когнітивними процесами. Передача причиново-наслідкової семантики безпосеред-

ньо залежить від її унікального втілення в мовній картині світу певного народу, яка задає межі логіко-філософській категорії каузальності та забезпечує вичерпний перелік засобів для її вираження у мовленні за допомогою ядерних та периферійних конститuentів функційно-семантичного поля (ФСП). Водночас у сучасному мовознавстві відсутня узгоджена модель ФСП каузальності китайської мови, яка б інтегрувала особливості її топікальної структури та механізми передачі причиново-наслідкових відношень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Каузальні відношення є універсальною логіко-філософською категорією, що відображає закономірний зв'язок між явищами дійсності, де кожен факт або подія постає як ланка у логічному ланцюгу від причини до наслідку. У західній філософській традиції каузальність сприймається через призму *бінарних опозицій* причини та наслідку – від ідеї першопричини у Демокріта та Аристотеля до телеологічного підходу Середньовіччя й категоріального аналізу в німецькій класичній філософії Г. Гегеля, Д. Г'юма, та І. Канта [1]. У східній цивілізації, зокрема в процесі формування китайської філософської традиції, поступово склалася унікальна дуальна єдність у сприйнятті причиново-наслідкових відношень. Така світоглядна гармонізація стала можливою завдяки впливу конфуціанської етики [2], яка наголошувала на цінності мудрості предків та послідовності традиції, що у свою чергу сприяло взаємопроникненню філософських і релігійних доктрин у межах єдиного ментального простору. У цьому контексті буддійське розуміння *автокаузальності* [3] природно співіснує з уявленням про *самокаузальність*, характерним для даоських учень [4] і архаїчних космогонічних міфів [5].

Однак, дослідницький фокус сучасної науки дедалі частіше зміщується з онтологічного тлумачення каузальності як універсального принципу взаємодії явищ буття до вивчення її мовної репрезентації, що відображає специфіку когнітивного та комунікативного оформлення причино-наслідкових відношень у конкретній лінгвокультурі. Переважна більшість як вітчизняних (В. Пасинюк, І. Ступак, І. Кучман, Н. Леміш, Д. Конова, І. Вайноренє), так і зарубіжних дослідників (Б. Комрі, Р. Діксон, М. Шибатані, Т. Сандерс, М. Баскіано та ін.) розглядають каузативність як усталену функційно-семантичну категорію, що базується на універсальній когнітивній здатності до встановлення причиново-наслідкових зв'язків. Вперше функційний підхід до вивчення причиновості простежується у роботах Б. Комрі, який здебільшого зосередився на вивченні каузальності на рівні простого речення в рамках каузативних конструкцій лексичного та граматичного типів [6]. У межах тексту і дискурсу причиново-наслідкові відношення описані в роботах Т. Сандерса [7] і М. Шибатані [8]. Окремої уваги заслуговує типологічне дослідження Р. Діксона [9], який провів винятково

детальну роботу з аналізу каузативних конструкцій на матеріалі понад п'ятдесят мов та запропонував дев'ять основних семантичних параметрів, що описують різні аспекти взаємодії між суб'єктом-каузатором, каузованим об'єктом та дією, яку перший спрямовує на другого.

Значущим методологічним орієнтиром для осмислення причиново-наслідкових структур у мовленні виступає загальнолінгвістична модель сентенційного поля каузальності, розроблена вітчизняною дослідницею Наталією Леміш. У її роботах каузальність кваліфікується як структурований когнітивно-семантичний комплекс, що реалізується за допомогою п'яти каузальних бінем (КБ), а саме: причина – ефект, підстава – висновок, умова – результат, допуст – наслідок, засіб – мета [10; 11]. Кожна з них формується навколо відповідних каузальних домінант (КД), які задають змістовий вектор каузального відношення. При цьому лівобічні КД утворюють єдине семантичне мікрополе ПРИЧИНИ, у той час як правобічні КД утворюють мікрополе НАСЛІДКУ [12]. З позицій когнітивного синтаксису ці домінанти реалізуються у вигляді стійких синтаксичних концептів (СКК), які є унікальними для певної лінгвокультурної моделі світу. Зіставлення частотності та структурної представленості цих концептів дозволяє виявити домінантні типи каузальності в межах конкретної мови. Такий підхід відкриває перспективу для застосування моделі каузального поля до аналізу речень з семантикою каузальності у різних мовах, зокрема і у сучасній китайській.

Мета статті полягає у моделюванні ФСП каузальності сучасної китайської мови у світлі гіпотези про її топікальний характер з урахуванням переосмислених ідей макрокаузальних складних речень та ідей сентенційного поля каузальності. Майбутні розвідки будуть спрямовані на комплексне визначення ядерних та периферійних конститuentів ФСП каузальності сучасної китайської мови.

Завдання статті: 1) проаналізувати та систематизувати попередні дослідження причиново-наслідкових відношень у сучасній китайській мові з урахуванням її топікальності; 2) представити методику моделювання ФСП каузальності; 3) описати основні характеристики основних мікро- та субполів ФСП каузальності на матеріалі сучасної китайської мови.

У роботі активно застосовуються теоретичні загальнонаукові методи, зокрема узагальнення та формалізація для огляду актуального стану вивчення досліджуваної проблематики та кваліфікації ключових термінів, зокрема «каузальність» та «топікальність». У методичній частині чітко представлені етапи моделювання ФСП каузальності, а у практичній – зазначена методика використана для проектування ФСП каузальності сучасної китайської мови.

Виклад основного матеріалу. Функційно-семантичний підхід до вивчення сучасної китайської мови підтверджує її топікальну організацію, яка визначає специфіку побудови синтаксичних структур і, зокрема, засоби передачі причиново-наслідкових відношень. На відміну від номінативних мов, де домінує суб'єктно-предикатна схема побудови речень, у китайській мові висловлювання починається з «топіка», або по-іншому «теми», що маркує вже відому інформацію, та передуює «коментарю», або по-іншому «ремі», яка вводить додаткову, нову інформацію [13]. Враховуючи цю особливість, у висловлюваннях з каузальною семантикою компонент, що виражає причину, часто виконує функцію топіка, формуючи когнітивну рамку для інтерпретації наслідку, що подається як нова інфор-

мація [14]. Така організація відображає специфічну ментальну модель, у межах якої конститuentи мікрополя ПРИЧИНИ не просто задають логічний зв'язок між подіями, а впорядковують мовленнєвий континуум відповідно до ієрархії інформаційної значущості [12]. У цьому контексті топікальність слугує не лише синтаксичним механізмом, а й когнітивною стратегією організації каузальної інформації.

У сучасних китайських лінгвістичних студіях речення з каузальною семантикою (кит. 因果类复句) виділені до окремої макрокатегорії нарівні з сурядними (кит. 并列复句) й протиставними (кит. 转折复句) [15]. У межах цієї класифікації виокремлюють щонайменше три семантико-прагматичні типи каузальних речень, а саме: власне причиново-наслідкові (кит. 一般因果句), заключні (кит. 推论因果句) та речення цільової орієнтації (кит. 目的因果句) [16]. З розвитком функційно-семантичного підходу до вивчення китайської граматики, погляди на виокремлення підтипів каузальних складних речень почали розходитись. Зокрема, у роботі Ян Цзіньцай, Цао Юань та Ху Цюань виокремлено п'ять основних підтипів: власне причиново-наслідкові (кит. 一般因果句), гіпотетичні (кит. 假设复句), умовні (кит. 条件复句), цільової орієнтації (кит. 目的复句) та висновкові (кит. 推断复句) [17, с. 20]. На додачу до попередніх, в роботі Фу Сяолі згадуються ще два підтипи, а саме: змінно-умовні речення (кит. 倚变句), що відображають динамічну зміну одного стану під впливом іншого, та преференційно-каузальні (кит. 择优句), які виражають причинність на основі вибору з кількох можливих варіантів [18, с. 121]. У ширшій інтерпретації категорії каузальних складних конструкцій, запропонованій у праці Сін Фуї, у межах макрокатегорії варто розглядати ще допустові речення (кит. 让步复句), які репрезентують неочікуване, але логічно допустиме відхилення від передумови [15]. Відсутність усталеної класифікації підтипів каузальних складних речень свідчить про термінологічну та концептуальну варіативність у межах сучасної граматичної думки, що, своєю чергою, відкриває перспективи для подальшого уточнення меж і внутрішньої структури ФСП каузальності.

Методика моделювання ФСП каузальності базується на послідовному аналітичному алгоритмі, який раніше був апробований у роботі вітчизняної дослідниці Юлії Любимової для моделювання ФСП модальності у сучасній китайській мові [19]. На *першому етапі* здійснено уточнення кваліфікації поняття «каузальність». Враховуючи функційну багатогранність каузальної семантики та особливості китайської мовної картини світу, де переважає дуальна єдність причини та наслідку над бінарними опозиціями цих мікрополів [1], ми кваліфікуємо «каузальність» як когнітивно-семантичну категорію з поліструктурною організацією, що репрезентує не лише логічні відношення між подіями, а й специфічні способи їх концептуалізації в мовленні, зумовлені культурними факторами, синтаксичними особливостями мови та прагматикою висловлювання. На *другому етапі* визначено лексичні та граматичні засоби, що передають причиново-наслідкові відношення в сучасній китайській мові, із подальшим їх розподілом до функційно-семантичних субполів. На *третьому етапі* проведено розмежування ядерних і периферійних конститuentів у межах кожного з субполів, що дає змогу виявити структурну ієрархію засобів каузальної репрезентації в межах китайської мовної картини світу. Результати синтезу другого та третього етапів дають можливість змодельовати ФСП каузальності сучасної китайської мови.

Запропонована нами модель ФСП каузальності сучасної китайської мови ґрунтується на поєднанні ідей макрокаузальних складних речень та ідей сентенційного кола каузальності. У межах цієї моделі виділено п'ять субполів, кожне з яких репрезентує окрему конфігурацію взаємодії між мікрополями ПРИЧИНИ та НАСЛІДКУ з урахуванням додаткових семантичних особливостей [12]. Субполе *причиновості* (кит. 因果) реалізує прямий та об'єктивний зв'язок між подіями. Субполе *підстави* (кит. 推断) ґрунтується на суб'єктивному умовиводі мовця. Субполе *умови* (кит. 条件) моделює результат, що досягається або може бути досягнутим за умови реалізації інформації з мікрополя ПРИЧИНИ. Субполе *допусту* (кит. 让步) відображає логічно парадоксальні ситуації, де наслідок настає всупереч попереднім очікуванням. Субполе *цільової орієнтації* (кит. 目的) фокусується на прагматично вмотивованому каузальному зв'язку між засобом і метою. Кожне з субполів каузальності є дуальною єдністю мікрополів ПРИЧИНИ та НАСЛІДКУ з різними каузальними домінантами (КД), які адаптовані для нашої моделі з сентенційного поля каузальності, представленої в роботі Наталії Леміш [10]. Схематично модель ФСП каузальності була оформлена нами за допомогою програмного забезпечення Xmind [20] та наведена у Рис. 1.

Конституентами субполя *причиновості* у ФСП каузальності сучасної китайської мови є маркери, що виражають об'єктивну причину та безпосередній зв'язок між подіями у межах каузальної біноми «причина – ефект». У цьому субполі реалізуються модально нейтральні засоби, які позначають зумовленість дії без додаткового інтерпретаційного навантаження. До основних конституентів належать лексичні (改, 开, 送, 加强, 打破, 制作 та ін.) та граматичні каузативи морфологічного (каузативні дієслова типу 食 та 敗, які утворені за допомогою фонетичних змін, а також каузативні дієслова утворені за допомогою каузальних афіксів, зокрема суфікса -化) та аналітичного (утворені за допомогою каузативних маркерів 让, 令, 使, 请, 劝 тощо; утворені за допомогою каузативного прийменника 把; та утворені за допомогою слова 得) підтипів [21]. Крім того, до основних маркерів каузальної семантики субполя *причиновості* на рівні складного речення та тексту належать сполучники (因为, 因此, 所以, 于是, 因而, 从而 та ін.), прийменники (напр. 由于)

та метафоричні вирази з каузальним змістом (наприклад, 祸起萧墙). У межах китайського синтаксису каузальні зв'язки також можуть виражатися імпліцитно, за моделлю «тема – коментар», без участі каузальних сполучників. Розмежування ядерних та периферійних конституентів цього й інших субполів ФСП каузальності стане предметом подальших досліджень.

На відміну від субполя *причиновості*, що відображає об'єктивну зумовленість подій, субполе *підстави* ґрунтується на раціональному міркуванні мовця та його прагненні логічно обґрунтувати висновок. У центрі знаходиться КБ «підстава – висновок», яка ґрунтується не на часово-логічній чи універсальній послідовності, а на когнітивно обов'язковому зв'язку між передумовою і висновком, до якого доходить мовець на основі власного суб'єктивного знання та досвіду. Основним конституентами є сполучники та сполучникові конструкції (虽然.....但是....., 既然.....就....., 为此 тощо), а також прийменники (基于, 据, 根据, 鉴于 та інші). На периферії субполя *підстави* розміщені предикативні модифікатори (从.....来看, 对.....而言 тощо), прислівники (наприклад, 显然, 必然), а також низка метафоричні вирази (наприклад, 有其父必有其子).

Субполе *умови* реалізує каузальну біному «умова – результат», у межах якої зв'язок між подіями постає як можливий. На відміну від субполя *підстави*, де висновок ґрунтується на фактичному знанні, результат тут залежить від реалізації певної передумови. Основними конституентами цього субполя є сполучники та сполучникові конструкції (如果.....就, 只要.....就, 除非.....否则 тощо) та прислівникові конструкції (一旦.....就, 凡是.....都 та інші), які маркують можливу залежність між мікрополями ПРИЧИНИ та НАСЛІДКУ. Умовні зв'язки можуть бути структуровані за типами логічної передумови: реальною, загальною, необхідною або гіпотетичною, що відображає широкий спектр можливих сценаріїв дії. Крім того, на окрему увагу заслуговують метафоричні вирази (наприклад, 不管生癣生疮, 我只生癞 – укр. «хоч би що сталося, я вчиню по-своєму»), які підкреслюють незалежність дії від звичних обмежень.

Субполе *допусту* моделює ситуації, у яких результат дії настає попри наявність перешкоди, що сприймається як фоновий

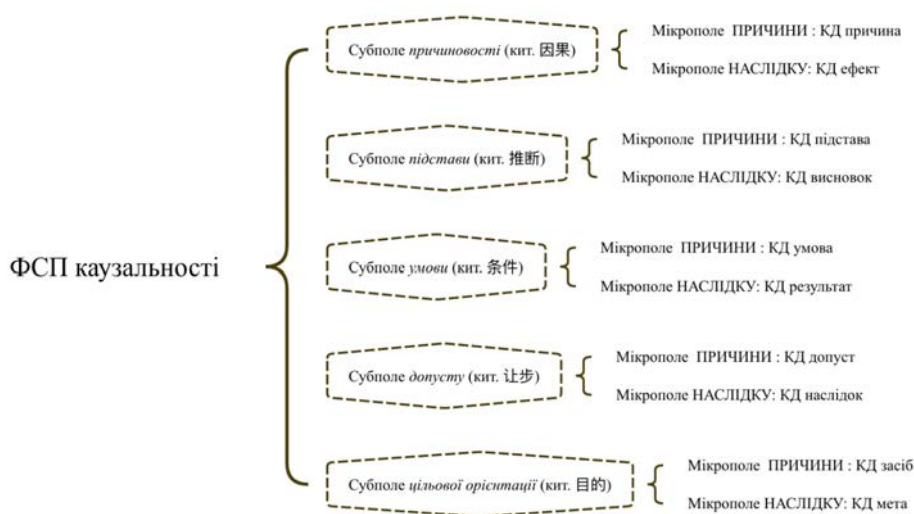

Рис. 1. Модель ФСП каузальності у сучасній китайській мові

або нейтралізований чинник. Його логічна структура відображає взаємодію між несподіваним, потенційно перешкоджаючим компонентом і фактом реалізації дії, що задає варіативний або контрастивний модус каузальності. Основними конститuentами є допустові сполучники (наприклад, 即使.....也, 哪怕.....也, 虽然.....但是) та прислівникові маркери (居然, 固然, 忽然 тощо), які виражають несподіваність або контраст. Допустова каузальність може також маркуватися емоційно забарвленими прислівниками (наприклад, 毅然, 断然, 蓦然), що підкреслюють рішучість дії всупереч очікуванням. У стилістичному плані характерним є використання метафоричних зворотів (наприклад, 搬起石头砸自己的脚 – укр. «підняв камінь, аби випустити його собі на ногу»), що передають суть неочікуваного чи парадоксального результату.

Субполе *цільової орієнтації* репрезентує КБ «засіб – мета» і структурує мовлення навколо прагнення до досягнення певного результату. Каузальний зв'язок підкреслює цілеспрямованість дії. Основними конститuentами є сполучники (为了, 以便, 旨在 тощо), а також прийменникові конструкції (наприклад, 以.....为目的, 以.....方式), які маркують шляхи досягнення визначеної мети. До периферійних маркерів належать конструкції з перехідними дієсловами (依靠, 借助, 凭借 тощо) та модифікатори на зразок 出于.....目的 або 为了.....起见. У стилістично маркованих контекстах функцію каузальних індикаторів виконують фразеологізми, зокрема 千里之行, 始于足下 – укр. «довга дорога починається з першого кроку», що відображають прагнення до цілеспрямованої дії.

Висновки. Модель функційно-семантичного поля каузальності сучасної китайської мови репрезентує поліструктурну систему, у межах якої виокремлено п'ять субполів – *причинності, підстави, умови, допусту та цільової орієнтації*. Кожне з них відображає конкретну конфігурацію взаємодії між мікрополлями ПРИЧИНИ та НАСЛІДКУ, а також визначається специфічною каузальною бінемою і набором унікальних лексико-граматичних засобів, що забезпечують реалізацію відповідного типу каузального зв'язку. Побудова моделі враховує топікальну організацію китайського синтаксису, прагматичні особливості мовлення та когнітивні стратегії категоризації причинно-наслідкових відношень. Подальші дослідження передбачають деталізацію системної організації конститuentів кожного субполя, зокрема через виокремлення ядра та периферії, аналіз частотності та позиційної варіативності каузативних маркерів у різних стилістичних реєстрах, а також вивчення імпліцитних засобів передачі семантики каузальності.

Література:

1. Далте О. Ю. Комплексний підхід до вивчення семантики каузальності крізь призму філософських та лінгвістичних студій. Закарпатські філологічні студії. 2023. Вип. 27. Том 1. С. 141-146.
2. Dinh K., Worth H., Haire B. and Hong K. T. Confucian evaluation: Reframing contribution analysis using a confucian lens. American Journal of Evaluation. 2019. Vol. 40. No. 4. PP. 562-574.
3. Skorupski T. Buddhist Theories of Causality (karma, pratītyasamutpāda, hetu, pratyaya). Oxford: Oxford University Press, 2016. 27 p.
4. Bruya B. Ziran: The philosophy of spontaneous self-causation. New York: State University of New York Press, 2022. 166 p.
5. 赵奎英. 从中国古代的宇宙模式看传统叙事结构的空同化倾向. 文艺研究. 2005. 第10卷. 第1期. 第158-167页.
6. Comrie B. Causatives and universal grammar. Transactions of the philological society. 1974. Vol. 73. No. 1. PP. 1-32.

7. Sanders T. J. M. Discourse structure and coherence: Aspects of a cognitive theory of discourse representation. Tilburg: Tilburg University Press, 1992. 197 p.
8. Shibatani M. Syntax and semantics: The grammar of causative constructions. New York: New York Academic Press, 1976. 497 p.
9. Dixon R. M. W. A Typology of Causatives: Form, Syntax and Meaning. In Dixon R. M. W. and Aikhenvald A. Y. (eds.), Changing valency: Case studies in transitivity, 2000. Cambridge: Cambridge University Press. PP. 30-83.
10. Леміш Н. С. Вергеральні типи каузальності у споріднених мовах: монографія. Житомир: Видавництво ЖДУ ім. І. Франка. 2015. 508 с.
11. Вайноренє І. П., Леміш Н. С. Сучасні методологічні принципи вивчення каузальної домінантності ЕФЕКТ у мовознавстві та процедура її зіставного дослідження. Forum Filologiczne Ateneum. 2021. Вип. 9. Том 1. С. 141-161.
12. Далте О. Ю. Причиново-наслідкові відношення в межах функційно-семантичного поля каузативності у сучасній китайській мові. В "Ad orbem per linguas. До світу через мови": Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. Київ: Вид. Центр КНЛУ, 2025, С. 72-74.
13. Li C. N., and Thompson S. A. Mandarin Chinese: A functional reference grammar. Berkeley: University of California Press, 1989. 719 p.
14. Gasde H. D., and Paul W. Functional categories, topic prominence, and complex sentences in Mandarin Chinese. Linguistics, 1996. Vol. 34. No. 1. PP. 263-294.
15. 邢福义. 汉语复句研究. 北京: 商务印书馆出版, 2001. 710 页.
16. 范晓. 汉语的句子类型. 太原: 书海出版社, 1998. 405 页.
17. 杨进才, 曹元 & 胡泉. 基于DPCNN模型与语句特征融合的汉语因果类复句关系自动识别. 中文信息学报, 2022. 第36卷. 第9期. 第19-27页.
18. 傅晓莉. 汉语复句学说的源流. 华北电力大学学报 (社会科学版), 2021. 第2卷. 第2期. 第113-124页.
19. Любимова Ю. С. Функціонально-семантичне поле модальності в сучасній китайській мові. Київ: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2016. 205 с.
20. Xmind: програмне забезпечення для побудови інтелект-карт [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.xmind.net>
21. Dalte O. Yu. The categorization of causatives in modern Chinese. Messenger of Kyiv National Linguistic University. Series Philology. 2024. Vol. 26. No. 2. PP. 30-43.

Dalte O. Causality in Modern Chinese language: the functional-semantic approach

Summary. The paper presents a model of the functional-semantic field (FSF) of causality in Modern Chinese, drawing on the theory of topicality, cognitive mechanisms of causal categorization, and syntactic strategies for encoding causal relationships. In Chinese, causality is conceptualized as a cognitive-semantic category grounded in the duality of cause and effect. The methodological framework is based on the model of the sentential field of causality, which views causal relations as interactions between the microfields of CAUSE and EFFECT, structured through five basic causal binemes: cause – effect, reason – conclusion, condition – result, concession – consequence, and means – purpose. Due to the topical organization of Chinese syntax, causal constructions often place the CAUSE component in the sentence-initial (topic) position, thereby shaping the cognitive frame of the utterance and guiding information flow according to the topic–comment principle.

The proposed model consists of five subfields, namely: (1) the subfield of *causation* – a universal and regular link between events; (2) the subfield of *reason* – speaker-driven logical justification; (3) the subfield of *condition* – potential dependence of an outcome on a given prerequisite; (4) the subfield of *concession* – realization of an action despite

expected obstacles; and the last but not least, (5) the subfield of *purpose* – intentional action directed toward achieving a specific aim via selected means and tools. Each subfield is defined by a unique set of lexico-grammatical constituents.

Incorporating philosophical, cognitive, and syntactic approaches, the article outlines the conceptual foundations of FSF causality as a multi-layered system aligned with the Chinese linguistic worldview. The model offers a holistic understanding of causality as a polystructural phenomenon

encompassing cognitive, syntactic, and pragmatic dimensions of meaning representation. Future studies will focus on the internal structure of each subfield by distinguishing between core and peripheral constituents, as well as on the pragmatic factors that influence their use in different communicative contexts.

Key words: functional-semantic field of causality, subfield of causation, subfield of reason, subfield of condition, subfield of concession, subfield of purpose, topicality, Modern Chinese.